

[Poul Dam.]

stania havde fået en for stor plads i udsendelsesmassen i forhold til andre og væsentligere emneområder. Det er over dette sidste, jeg er bekymret. I det øjeblik radiatorådet begynder at sige, hvad der er væsentligt, og hvad der ikke er væsentligt, så har man påtaget sig et censurlignende medansvar, som jeg er bekymret for. Jeg spørger kulturministeren for at få denne bekymring bestyrket eller fjernet — helst fjernet.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Mathiasen):

På den måde, spørgsmålet er stillet, må det naturligvis blive et helt generelt svar, der kommer, og svaret på spørgsmålet, om radiatorådet gyldigt kan vedtage udtalelser, der strider mod grundloven og loven om radio- og fjernsynsvirksomhed, er naturligvis, at det kan rådet ikke. Radiorådet skal overholde både grundloven og loven om radio- og fjernsynsvirksomhed, og jeg er ikke bekendt med tilfælde, hvor dette ikke har været tilfældet.

Når spørgsmålet sigter på den nyligt vedtagne Christianiaudtalelse, så kan jeg sige, at radiatorådet som programudvalg ifølge § 9, stk. 1, i den for radiatorådet gældende forretningsorden, der i henhold til loven om radio- og fjernsynsvirksomhed er udfærdiget af kulturministeren, bl. a. har til opgave at fastsætte de for programmerne i almindelighed gældende principper og at foretage efterfølgende vurdering af udsendelserne. Når programudvalget derfor på sit møde den 2. marts 1976 har vedtaget en udtalelse om, at Danmarks radios dækning af Christianiaspørgsmålet ikke har været tilstrækkelig dybtgående og afbalanceret, og at spørgsmålets behandling har været for dominerende sammenlignet med behandlingen af andre aktuelle spørgsmål, er dette et udtryk for, at rådet har udført de opgaver, der er pålagt det efter loven.

Jeg har ingen grund til at tro, at rådet ved sin beslutning har ønsket at forbigå radiolovens § 7, der fremhæver hensynet til informations- og ytringsfriheden og alsidighedskravet. I udtalelsen er der efter min opfattelse ikke givet udtryk for noget, der med rimelighed kan siges at tendere mod forhåndscensur. Udtalelsens sidste afsnit er

alene en konstatering af, at der efter rådets mening er brugt uforholdsmæssigt mere sendetid på Christianiaspørgsmålet, end der er brugt på andre aktuelle spørgsmål af lige så stor vigtighed.

Når hr. Poul Dam med sin henvisning til grundloven har haft bestemmelsen i dennes § 77, som sikrer ytringsfrihed og forbyder indførelse af censur, i tankerne, må jeg derfor afvise det. Grundlovens § 77 tager efter almindelig statsforfatningsretlig opfattelse alene sigte på at forbyde censurering af offentliggørelse som sådan, og en hindring af denne art kan ikke indfortolkes i rådets udtalelser.

Jeg skal tilføje, at jeg er blevet spurgt om formalia, og jeg vil kun udtale mig om formalia. Om indholdet af den omstridte erklæring vil jeg kun sige, at den vedrører Danmarks radios programpolitik, og jeg er den sidste til at befatte mig med denne.

Poul Dam (SF):

Jeg takker for ministerens svar, som jeg, hvad formalia angår, naturligvis er ganske enig i. Det er sådan, det må være og skal være.

Det, der bekymrer mig, er imidlertid, at man, i det øjeblik radiatorådet begynder at tale om, hvad der er mere eller mindre væsentligt, dels griber ind i den ansvars- og opgavefordeling, der er fastsat i forretningsordenen for Danmarks radio, hvorefter det er generaldirektøren, der har det overordnede programansvar, dels efter min mening er inde på en meget farlig vej, for hvor er det afgørende skel mellem at sige: dette er mere vigtigt, mens dette er mindre vigtigt, og så at sige, hvilke emner man overhovedet må beskæftige sig med?

Jeg er fuldstændig klar over, at vi ikke er ude i den situation endnu, men jeg mener også, det er nødvendigt at præcisere helt klart i tide, at vi aldrig skal ende dér, og at den sikre måde at undgå, at vi ender i noget sådant, er at standse, allerede inden man når til at fortælle, at visse emner er væsentlige, og at visse emner ikke er væsentlige. Den vej, som man efter min mening er inde på, det er den, der fører til den gaullistiske radio, og den plejer vi at være enige om at vi ikke skal have i Danmark.